

GRAB
CHRISTIAN LEMMERZ
HORSENS KUNSTMUSEUM

De syv store bronzerelieffer 'Grab I-VII' var i 2009 en del af udstillingen 'Largo' på Statens Museum for Kunst, der sammen med en række andre værker, udgjorde et sammensat billede af døden som emne. I en form for dødsvandring blev man mødt af en skovl, en rosenblomst, en kiste, en stor klokke og de syv bronzerelieffer, der alle spiller en rolle i en fælles fortælling og følelse.

Døden som omdrejningspunkt er noget Christian Lemmerz har arbejdet med på mange forskellige måder siden starten af 1980'erne. Christian Lemmerz ønsker ikke at vi skal glemme eller undertrykke. Vi skal være bevidste om vores eksistens endegyldige. Døden skal være nærværende og relevant for os, og dette formidler han ligeså poetisk og smukt som det er grusomt og foruroligende gennem værket 'Grab I-VII'.

Da reliefferne blev vist på udstillingen 'Largo' var de sort patineret, hvor bronzen den dag i dag fremstår mere grågrøn/blå grundet den naturlige udvikling af patineringen. Værket er på en måde næsten levende, i det at overfladen ændrer sig over tid.

Selv i døden er der altså liv. Og det er på en måde meget nærværende at tale om når man forholder sig til Christian Lemmerz kunst og hans indgående arbejde med døden. For at døden kan være relevant for os som mennesker, skal der jo netop være liv. Livet og døden er unægtelig forbundet, for hvis ikke døden lå og lurede i vores menneskelige bevidsthed, så ville vi nok i bund og grund ikke have megen grund til at leve. Hvis livet ikke havde nogen ende, ville vi som mennesker ikke have nogen speciel grund til at gøre noget som helst, vi ville ikke have noget, som kunne drive os fremad i livet.

I 'Grab I-VII' bliver dødens nærvær manifesteret, og på en måde som er til at føle på. Tyngden af det dystre emne rammer en som beskuer meget direkte, når man står og kigger på de næsten 800 kilo tunge bronzerelieffer, mens massevis af kranier stirrer på en, som de toner frem fra bronzemateriet. Grab I-VII blev udformet og støbt på Skulpturstøberiet i Svendborg. Christian Lemmerz arbejdede med rigtige kranier til udarbejdelsen af reliefferne, som undervejs i processen blev trykket ned i sand, hvor formen derefter er blevet støbt i bronze.

Bronzereliefferne er syrebehandledede i en sådan grad at det ligner at de næsten er i opløsning. Værkerne ligger derfor i et konstant felt mellem hele tiden at synes at være i opløsning, som var de netop blevet

gravet op fra jorden, eller som var værket i live, som om at bronzen med dens kaotiske struktur næsten synes levende. Dette er med til at understrege den følelse af at døden som omdrejningspunkt aldrig 'bare' er døden, men altid er ledsaget af liv på den ene eller anden måde for at det kan have relevans.

Christian Lemmerz, f. 1959, tysk-dansk billedkunstner er uddannet ved kunstakademiet i Carrara i Italien 1978-82 og på det Kongelige Danske Kunstakademi i København 1983-88. Christian Lemmerz var sidst udstillingsaktuel på Horsens Kunstmuseum i 2013 i forbindelse med udstillingen 'Christian Lemmerz – Eine Gruppenausstellung'. I museets samling ses et stort fokus på Christian Lemmerz kunstværker fra omkring 1985 og frem til den dag i dag.

Udstillingen og ophængningen af reliefferne er gavmildt støttet af: Augustinus Fonden, Statens Kunstfond, Knud Højgårds Fond, Aage og Johanne Louis-Hansens Fond, Insero Horsens, Overretssagfører L. Zeuthens Mindelegat, 15. Juni Fonden, Familien Hede Nielsens Fond og Beckett Fonden.

